

взелъ майката и бащата, а ги е изпждилъ изъ рая, та ти сега не ги виждашъ. Ще ви дамъ едно сравнение. Като се раздѣляли единъ день лисицата и дѣцата ѝ, излѣзли изъ своята дупка и попитали майка си: „Дѣ ще се срѣщнемъ, мамо?“ — „Ее, у кожухаря.“ Излѣзнете вие изъ вашитѣ дупки и питате: „Дѣ ще се срѣщнемъ?“ Отишълъ нѣкой за храна, насамъ-нататъкъ, одрали му кожата, ти казвашъ: „Господъ я взелъ.“ Не, при кожухаря е тя. Ако майка ти е взелъ Господъ, ако баща ти е взелъ Господъ, може и сина ти, и дѣщеря ти; ако Господъ ги е взелъ, то е голѣма привилегия, то е най-голѣмото благо, което имате, и, освѣнъ че не бива да плачете, ами вие всѣки день трѣбва да се радвате. А шомъ плачете, — отъ плача и сълзитѣ заключавамъ — съмнѣвамъ се, дали тѣ сж при Господа.

Сега: „По-блаженъ е, казва Христосъ, който слуша Словото Божие и го изпълнява.“ Туй е разумното слово. Ако Господъ днесъ би се явилъ въ свѣта като единъ човѣкъ, вие щѣхте да се натрупате да му изкажете своитѣ излияния. Господъ щѣше да има толкова писма, че нѣмаше да има врѣме да ги чете. Вземете християнския свѣтъ, само по двѣ писма да прати всѣки християнинъ, това сж единъ милиардъ писма; ако сж по четири — два милиарда, ами по 10 писма; това сж петъ милиарда. Хайде да не правимъ смѣтка, да си губимъ врѣмето, азъ имамъ прѣдъ видъ краката ви. Петъ милиарда писма за колко врѣме може Господъ само да ги прочете? Ами да ги отвори и да ги прочете? Нѣкои сж съ по два реда, но нѣкои съ по 10-15 реда — изливатъ сърцето си. Ее, ако Господъ трѣбваше да чете, и то съ внимание, колко години би му взело да прочете всички тия писма? Ние бихме се намѣрили въ такова затруднено положение, ако схващаме така, че Господъ би дошълъ като единъ човѣкъ на земята. А този Господъ е вжтрѣ въ васъ. Азъ ви говоря сжщественно върху въпроса — да не си правите илюзии. И този